



ฝ่ายเกษตร ประจำสถานเอกอัครราชทูต ณ กรุงจาการ์ตา

ภาวะความเคลื่อนไหว ด้านการเกษตร ในสาธารณรัฐอินโดนีเซีย



ประจำเดือนกันยายน 2569

จัดทำโดย ฝ่ายเกษตร ประจำสถานเอกอัครราชทูต ณ กรุงจาการ์ตา

อินโดนีเซียเดินหน้ารักษาระดับการพึ่งพาตนเองด้านสินค้าเกษตร 8 รายการ พร้อมจัดสรรงบประมาณปี 2570 เพื่อเพิ่มผลผลิตสินค้าสำคัญ



คณะกรรมการที่ 4 แห่งสภาผู้แทนราษฎรสาธารณรัฐอินโดนีเซีย (Commission IV, DPR RI) แสดงความชื่นชมต่อผลการดำเนินงานของกระทรวงเกษตรอินโดนีเซีย ภายหลังข้อมูลดุลอาหารปี 2569 ระบุว่าอินโดนีเซียมีปริมาณการผลิตสินค้าเกษตรเชิงยุทธศาสตร์ 8 รายการมีปริมาณเพียงพอหรือสูงกว่าความต้องการภายในประเทศ ได้แก่ ข้าว ข้าวโพด น้ำตาลเพื่อการบริโภค เนื้อไก่ ไข่ไก่ หอมแดง พริกแดงใหญ่ และพริกขี้หนู โดยคาดว่าจะมีผลผลิตรวมประมาณ 72.91 ล้านตัน เทียบกับความต้องการภายในประเทศประมาณ 68.22 ล้านตัน หรือมีผลผลิตส่วนเกินประมาณ 4.69 ล้านตัน ทั้งนี้ นาย Andi Amran Sulaiman รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรอินโดนีเซีย ระบุว่า รัฐบาลจะรักษาระดับการผลิตของสินค้าเกษตรดังกล่าว ควบคู่กับการเร่งเพิ่มผลผลิตสินค้าที่ยังต้องพึ่งพาการนำเข้า โดยเฉพาะกระเทียม

แนวทางดังกล่าวนำมาใช้ประกอบการกำหนดกรอบงบประมาณของกระทรวงเกษตรสำหรับปี 2570 ซึ่งคณะกรรมการที่ 4 แห่ง DPR RI เห็นชอบวงเงินจำนวน 28.02 ล้านล้านรูเปียห์ โดยประมาณ 16.6 ล้านล้านรูเปียห์กำหนดไว้สำหรับการส่งเสริมการผลิตข้าว สินค้าเกษตรภายใต้มาตรการห้ามและจำกัดการนำเข้าและส่งออก (Import and Export Prohibitions and Restrictions: Lartas) การพัฒนาสาขาพืชสวน ตลอดจนการพัฒนาอุตสาหกรรมปลายน้ำในสาขาพืชเศรษฐกิจและปศุสัตว์ ทั้งนี้ กระทรวงเกษตรกำหนดการดำเนินงานตามลำดับความสำคัญ เพื่อรักษาระดับการผลิตสินค้าที่มีปริมาณเพียงพอต่อความต้องการภายในประเทศ และเพิ่มศักยภาพการผลิตสินค้าที่อินโดนีเซียยังต้องพึ่งพาแหล่งนำเข้าจากต่างประเทศ

อินโดนีเซียเดินหน้ารักษาระดับการพึ่งพาตนเองด้านสินค้าเกษตร 8 รายการ พร้อมจัดสรรงบประมาณปี 2570 เพื่อเพิ่มผลผลิตสินค้าสำคัญ

สำหรับรายละเอียดงบประมาณปี 2570 รัฐบาลเตรียมจัดสรรประมาณ 9.6 ล้านล้านรูเปียห์สำหรับข้าว โดยตั้งเป้าเพิ่มผลผลิตภาพเป็น 10-12 ตันต่อเฮกตาร์ และประมาณ 1.9 ล้านล้านรูเปียห์สำหรับสินค้าในกลุ่ม Lartas ได้แก่ ข้าวโพด ถั่วเหลือง และมันสำปะหลัง ขณะที่สาขาพืชสวนได้รับการจัดสรรประมาณ 2 ล้านล้านรูเปียห์ ครอบคลุมการพัฒนากระเทียม พริก หอมแดง และโครงการสวนครัวเพื่ออาหารที่มีคุณค่าทางโภชนาการ (Pekarangan Pangan Bergizi: P2B) โดยตั้งเป้าผลิตกระเทียม 40,630 ตันในปี 2570 นอกจากนี้ การเพิ่มผลผลิตพืชสวนจะดำเนินควบคู่กับการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานหลังการเก็บเกี่ยว เช่น ห้องเย็น (cold storage) เพื่อรองรับผลผลิตในช่วงฤดูเก็บเกี่ยวและลดความเสี่ยงจากภาวะผลผลิตล้นตลาดและราคาสินค้าเกษตรตกต่ำ

นอกจากนี้ กระทรวงเกษตรได้จัดสรรประมาณ 2.3 ล้านล้านรูเปียห์สำหรับการพัฒนาอุตสาหกรรมปลายน้ำของมะพร้าว โกโก้ กาแฟ ลูกจันทน์เทศ พริกไทย และอ้อย และประมาณ 798 พันล้านรูเปียห์สำหรับการพัฒนาอุตสาหกรรมปลายน้ำด้านปศุสัตว์ โดยเฉพาะเนื้อโคและกระบือ ไข่ และนม พร้อมเสนอขอรับการจัดสรรงบประมาณเพิ่มเติมอีก 5 ล้านล้านรูเปียห์ เพื่อพัฒนาพืชเศรษฐกิจเชิงยุทธศาสตร์และสนับสนุนเครื่องจักรกลการเกษตรสำหรับการผลิตอ้อย โดยข้อเสนองบประมาณเพิ่มเติมดังกล่าวจะส่งให้คณะกรรมการงบประมาณแห่ง DPR RI พิจารณารอบงบประมาณในขั้นตอนต่อไป

สรุป: ข้อมูลของกระทรวงเกษตรอินโดนีเซียระบุว่า ในปี 2569 สินค้าเกษตรเชิงยุทธศาสตร์ 8 รายการมีปริมาณการผลิตรวมสูงกว่าความต้องการภายในประเทศประมาณ 4.69 ล้านตัน ขณะที่กรอบงบประมาณปี 2570 จะให้ความสำคัญกับการรักษาระดับการผลิตสินค้าเหล่านี้ ควบคู่กับการเพิ่มผลผลิตสินค้าที่ยังต้องพึ่งพาการนำเข้า โดยเฉพาะกระเทียม รวมถึงการเพิ่มผลผลิตภาพ การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานหลังการเก็บเกี่ยว และการพัฒนาอุตสาหกรรมปลายน้ำเพื่อเพิ่มมูลค่าสินค้าเกษตร

ที่มา กระทรวงเกษตรอินโดนีเซีย วันที่ 2 กันยายน 2569

ดัชนีราคาที่เกษตรกรได้รับต่อดัชนีราคาที่เกษตรกรจ่าย (NTP) เพิ่มขึ้นสู่ระดับสูงสุดที่ 129.19 โดยข้าวเปลือกและปาล์มน้ำมันเป็นปัจจัยสำคัญ



ดัชนีราคาที่เกษตรกรได้รับเทียบกับดัชนีราคาที่เกษตรกรจ่าย (Nilai Tukar Petani: NTP) ของอินโดนีเซียในเดือนสิงหาคม 2569 เพิ่มขึ้นสู่ระดับ 129.19 ซึ่งเป็นระดับสูงสุด และเพิ่มขึ้นร้อยละ 1.05 จากระดับ 127.84 ในเดือนกรกฎาคม 2569 สำนักงานสถิติแห่งชาติ (Badan Pusat Statistik: BPS) ระบุว่า ข้าวเปลือก ปาล์มน้ำมัน ยางพารา และไก่เนื้อ เป็นสินค้าเกษตรสำคัญที่ทำให้ดัชนีราคาที่ได้รับปรับตัวสูงขึ้น

นาย Ateng Hartono รองผู้อำนวยการ BPS ด้านสถิติการกระจายสินค้าและบริการ ระบุว่า ในเดือนดังกล่าว ดัชนีราคาที่ได้รับเพิ่มขึ้นร้อยละ 1.14 ขณะที่ดัชนีราคาที่ต้องจ่ายเพิ่มขึ้นเพียงร้อยละ 0.09 เมื่อพิจารณารายสาขา พบว่า NTP ของสาขาพืชอาหารเพิ่มขึ้นสูงสุดร้อยละ 1.62 รองลงมา ได้แก่ พืชสวนยืนต้นของเกษตรกรรายย่อยร้อยละ 1.53 ปศุสัตว์ร้อยละ 0.96 และประมงร้อยละ 0.69

ในสาขาพืชอาหาร ดัชนีราคาที่ได้รับเพิ่มขึ้นร้อยละ 1.66 โดยกลุ่มข้าวเพิ่มขึ้นร้อยละ 1.77 ส่วนพืชไร่ โดยเฉพาะข้าวโพดและมันสำปะหลัง เพิ่มขึ้นร้อยละ 1.42 ขณะที่สาขาพืชสวนยืนต้นของเกษตรกรรายย่อยมี NTP เพิ่มขึ้นเป็น 168.77 จากการปรับตัวของราคาปาล์มน้ำมันและยางพารา ทั้งนี้ จาก 38 จังหวัดที่สำนักงานสถิติแห่งชาติติดตามผล มี 33 จังหวัดที่ NTP เพิ่มขึ้น โดยจังหวัดสุลาเวสีตะวันตก เพิ่มขึ้นสูงสุดร้อยละ 6.87 และเมื่อพิจารณาช่วงเดือนมกราคม-สิงหาคม 2569 NTP ระดับประเทศ สูงกว่าช่วงเดียวกันของปีก่อนร้อยละ 3.18

สรุป: NTP ของอินโดนีเซียในเดือนสิงหาคม 2569 เพิ่มขึ้นเป็น 129.19 เนื่องจากราคาที่เกษตรกรได้รับเพิ่มขึ้นในอัตราที่สูงกว่าต้นทุนและราคาสินค้าที่เกษตรกรต้องจ่าย โดยข้าวเปลือก ปาล์มน้ำมัน ยางพารา และไก่เนื้อเป็นปัจจัยสำคัญ อย่างไรก็ตาม สาขาพืชสวนเป็นสาขาหลักที่ NTP ลดลงในเดือนดังกล่าว

ที่มา: กระทรวงเกษตรอินโดนีเซีย, วันที่ 2 กันยายน 2569

กระทรวงเกษตรอินโดนีเซียเพิ่มมาตรการป้องกันโรคปากและเท้าเปื่อยซีโรไทป์ SAT-1 พร้อมยกระดับการเฝ้าระวังเชิงรุก



กระทรวงเกษตรอินโดนีเซียยกระดับระบบป้องกันและเฝ้าระวังโรคสัตว์ของประเทศ เพื่อเตรียมรับความเสี่ยงจากโรคปากและเท้าเปื่อย (Foot-and-Mouth Disease: FMD) ซีโรไทป์ Southern African Territories-1 (SAT-1) โดยกระทรวงฯ ระบุว่า จนถึงปัจจุบันยังไม่ตรวจพบเชื้อ FMD ซีโรไทป์ SAT-1 ในอินโดนีเซีย และยังไม่มียางานการแพร่ระบาดของเชื้อดังกล่าวภายในประเทศ ทั้งนี้ รัฐบาลได้ยกระดับการเฝ้าระวังตั้งแต่วาระเริ่มต้น เพื่อให้สามารถตรวจพบความเสี่ยงและดำเนินมาตรการตอบสนองได้อย่างรวดเร็ว

มาตรการดังกล่าวดำเนินการภายใต้หนังสือเวียนของอธิบดีกรมปศุสัตว์และบริการสุขภาพสัตว์ เลขที่ 13028/PK.300/F/08/2026 โดยกรมปศุสัตว์และบริการสุขภาพสัตว์ (Directorate General of Livestock and Animal Health Services: DGLAHS) จะเพิ่มการเฝ้าระวังโรคโดยอาศัยการประเมินความเสี่ยง การเตรียมความพร้อมของห้องปฏิบัติการ ระบบรายงานโรคอย่างรวดเร็ว มาตรการความปลอดภัยทางชีวภาพ (biosecurity) การควบคุมการเคลื่อนย้ายสัตว์ ตลอดจนการประสานงานกับหน่วยงานท้องถิ่นและผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง ทั้งนี้ กระทรวงฯ ให้ความสำคัญกับ SAT-1 มากขึ้น หลังมีรายงานจากองค์การสุขภาพสัตว์โลก (World Organisation for Animal Health: WOAH) ว่าในปี 2569 มีการรายงานซีโรไทป์ดังกล่าวในเอเชียเป็นครั้งแรก รวมถึงในจีน (China) และมองโกเลีย (Mongolia)

ในปี 2569 กระทรวงเกษตรอินโดนีเซียจัดสรรวัคซีนป้องกันโรคปากและเท้าเปื่อยรวม 4 ล้านโดส โดย 3.8 ล้านโดสกระจายไปยัง 29 จังหวัด และสำรองอีก 200,000 โดสเป็นคลังวัคซีนสำรองระดับประเทศ (national buffer stock) สำหรับใช้ตอบสนองต่อสถานการณ์ฉุกเฉิน จนถึงวันที่ 31 สิงหาคม 2569 มีการฉีดวัคซีนแล้ว 2,463,900 โดส หรือร้อยละ 64.8 ของจำนวนที่จัดสรร ครอบคลุม 391 เขตปกครอง/เมือง 3,254 ตำบล และ 12,263 หมู่บ้าน รัฐบาลยังเร่งการฉีดวัคซีนในช่วงโครงการฉีดวัคซีน PMK ระยะที่ 2 ระหว่างเดือนกรกฎาคม-กันยายน 2569 เพื่อเพิ่มความครอบคลุมและเสริมสร้างภูมิคุ้มกันระดับฝูงในพื้นที่เป้าหมาย

สรุป: อินโดนีเซียยังไม่พบโรคปากและเท้าเปื่อยซีโรไทป์ SAT-1 แต่ได้ยกระดับการเฝ้าระวังโรคข้ามพรมแดน โดยใช้การเฝ้าระวังตามความเสี่ยง การควบคุมการเคลื่อนย้ายสัตว์ ความปลอดภัยทางชีวภาพ ความพร้อมของห้องปฏิบัติการ ระบบการรายงานโรคอย่างรวดเร็ว และการฉีดวัคซีนเป็นมาตรการหลัก เพื่อให้สามารถตรวจพบและควบคุมโรคได้ตั้งแต่ระยะแรก

ที่มา: กรมปศุสัตว์และบริการสุขภาพสัตว์ กระทรวงเกษตรอินโดนีเซีย, วันที่ 3 กันยายน 2569

BPJPH กำหนดหลักเกณฑ์การรับรองความสอดคล้องของผลิตภัณฑ์ฮาลาลนำเข้า เพื่อคุ้มครองผู้บริโภคและสร้างความชัดเจนแก่ภาคธุรกิจ



หน่วยงานด้านการประกันผลิตภัณฑ์ฮาลาล (The Halal Product Assurance Organizing Agency: BPJPH) ได้ออกกฎระเบียบ BPJPH ฉบับที่ 4 ปี 2569 ว่าด้วยการรับรองความสอดคล้องของผลิตภัณฑ์ฮาลาลจากต่างประเทศที่นำเข้าสู่อาณาเขตสาธารณรัฐอินโดนีเซีย เพื่อกำหนดแนวทางในการตรวจสอบและรับรองผลิตภัณฑ์ฮาลาลจากต่างประเทศที่นำเข้าหมุนเวียน และจำหน่ายในอินโดนีเซีย ทั้งนี้ ระเบียบดังกล่าวได้ผ่านกระบวนการหารือที่ประสานงานโดยกระทรวงประสานงานด้านการพัฒนามุขยและวัฒนธรรม รวมถึงกระบวนการปรับประสานข้อกฎหมายโดยกระทรวงกฎหมายร่วมกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

นาย Ahmad Haikal Hasan หัวหน้า BPJPH ระบุว่า การกำหนดหลักเกณฑ์สำหรับผลิตภัณฑ์ฮาลาลนำเข้ามีความจำเป็นเพื่อสร้างความเชื่อมั่นแก่ผู้บริโภคเกี่ยวกับสถานะฮาลาลของผลิตภัณฑ์ และสร้างความชัดเจนแก่ผู้ประกอบการในการปฏิบัติตามข้อกำหนดของระบบการประกันผลิตภัณฑ์ฮาลาล Halal Product Assurance (Jaminan Produk Halal: JPH) โดยการดำเนินงานภายใต้ระบบ JPH ยึดหลักการคุ้มครอง ความแน่นอนทางกฎหมาย ความรับผิดชอบและความโปร่งใส ประสิทธิภาพและประสิทธิภาพ ตลอดจนความเป็นมืออาชีพ ตามบทบัญญัติของกฎหมายเลขที่ 33 ปี 2557 ว่าด้วยการประกันผลิตภัณฑ์ฮาลาล

กฎระเบียบดังกล่าวเป็นส่วนหนึ่งของการเตรียมความพร้อมสำหรับการบังคับใช้ข้อกำหนดการรับรองฮาลาลภาคบังคับระยะที่สองในเดือนตุลาคม 2569 ซึ่งครอบคลุมผลิตภัณฑ์จากต่างประเทศด้วย โดย BPJPH กำหนดให้กระบวนการตรวจสอบและรับรองดำเนินการอย่างเป็นระบบและเชื่อมโยงกับระบบอิเล็กทรอนิกส์แบบบูรณาการ เพื่อลดขั้นตอนที่ไม่จำเป็นและเพิ่มประสิทธิภาพในการดำเนินงาน ขณะเดียวกันยังส่งเสริมการพัฒนาอุตสาหกรรมฮาลาล ทั้งในด้านบริการรับรอง การตรวจวิเคราะห์ การตรวจประเมิน และกิจกรรมสนับสนุนที่เกี่ยวข้อง

ข้อมูลจากผลสำรวจของ Populix เมื่อเดือนมีนาคม 2566 ซึ่งสำรวจผู้ตอบแบบสอบถามจำนวน 1,014 คน พบว่า ร้อยละ 83 ให้ความสำคัญกับเครื่องหมายฮาลาลในการตัดสินใจเลือกซื้อสินค้า และสำหรับสินค้าประเภทอาหาร สัดส่วนดังกล่าวสูงถึงร้อยละ 93 สะท้อนให้เห็นถึงความสำคัญของการรับรองฮาลาลต่อความเชื่อมั่นของผู้บริโภค

BPJPH จึงเรียกร้องให้ผู้นำเข้าและหน่วยตรวจสอบ Inspection Body (Lembaga Inspeksi: IB) ศึกษารายละเอียดและเตรียมความพร้อมในการปฏิบัติตามข้อกำหนด เพื่อให้กระบวนการเกี่ยวกับผลิตภัณฑ์ฮาลาลนำเข้าเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ สนับสนุนการคุ้มครองผู้บริโภค และเอื้อต่อการดำเนินธุรกิจภายใต้หลักเกณฑ์ที่ชัดเจน

สรุป: อินโดนีเซียออกกฎระเบียบ BPJPH ฉบับที่ 4 ปี 2569 เพื่อกำหนดแนวทางการตรวจสอบและรับรองผลิตภัณฑ์ฮาลาลจากต่างประเทศที่นำเข้าและจำหน่ายในประเทศ โดยเป็นส่วนหนึ่งของการเตรียมบังคับใช้ การรับรองฮาลาลภาคบังคับระยะที่สองในเดือนตุลาคม 2569 ซึ่งครอบคลุมสินค้านำเข้าจากต่างประเทศด้วย กระบวนการรับรองจะเชื่อมโยงกับระบบอิเล็กทรอนิกส์แบบบูรณาการเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพและลดขั้นตอนที่ไม่จำเป็น ทั้งนี้ BPJPH ขอให้ผู้นำเข้าและหน่วยตรวจสอบเตรียมความพร้อมปฏิบัติตามข้อกำหนด เพื่อสร้างความเชื่อมั่นแก่ผู้บริโภคและสนับสนุนการดำเนินธุรกิจภายใต้กฎหมายที่ชัดเจน

กระทรวงเกษตรฯ ยืนยันผลผลิตข้าวของประเทศยังเพียงพอท่ามกลางภาวะ El Niño พร้อมเพิ่มข้าว SPHP คุณภาพปานกลางอีก 1 ล้านตัน



นาย Andi Amran Sulaiman รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรอินโดนีเซีย ระบุว่า ผลผลิตและปริมาณสำรองข้าวภายในประเทศยังอยู่ในระดับเพียงพอ แม้อินโดนีเซียจะเผชิญกับปรากฏการณ์ El Niño และฤดูแล้งที่ยาวนานกว่าปกติ รัฐบาลจึงกำหนดมาตรการเสริมปริมาณข้าวในตลาด โดยเพิ่มการจัดสรรข้าวภายใต้โครงการรักษาเสถียรภาพด้านอุปทานและราคาอาหาร (Food Supply and Price Stabilization: SPHP) ประเภทข้าวคุณภาพระดับปานกลางอีก 1 ล้านตัน ภายหลังการประชุมร่วมกับนาย Zulkifli Hasan รัฐมนตรีประสานงานด้านอาหาร และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เมื่อวันที่ 7 กันยายน 2569

มาตรการสำคัญประกอบด้วย การเร่งกระจายข้าวภายใต้โครงการ SPHP การเพิ่มปริมาณการจำหน่ายข้าวคุณภาพระดับปานกลางและข้าวคุณภาพพรีเมียมผ่านเครือข่ายค้าปลีก การดำเนินมาตรการแทรกแซงตลาดในวงกว้าง และการเร่งแจกจ่ายความช่วยเหลือด้านอาหาร นอกจากนี้ รัฐบาลยังได้ระงับการนำเข้าข้าวหักและปลายข้าว และนำสต็อกข้าวภายในประเทศมาใช้ทดแทน โดยรัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรระบุว่า ปริมาณข้าวหักที่เดิมมีแผนนำเข้าประมาณ 380,000 ตัน จะถูกทดแทนด้วยข้าวจากคลังสำรองของ Bulog

รัฐบาลกำหนดให้ข้าว SPHP คุณภาพระดับปานกลางจำนวน 1 ล้านตันดังกล่าวทยอยออกจำหน่ายในช่วงเดือนตุลาคม-ธันวาคม 2569 และดำเนินการต่อเนื่องจนถึงฤดูเก็บเกี่ยวรอบถัดไป เพื่อรักษาระดับปริมาณข้าวในตลาดและบรรเทาแรงกดดันด้านราคาต่อผู้บริโภค ขณะเดียวกัน ยังมีการนำเข้าข้าวจากสต็อกของ Bulog ที่มีคุณภาพลดลงไปใช้เป็นวัตถุดิบในอุตสาหกรรมแป้งข้าว เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการสต็อกภายในประเทศ และลดการพึ่งพาการนำเข้าข้าวหักหรือปลายข้าว

นอกจากมาตรการด้านข้าวแล้ว รัฐบาลยังเตรียมจัดสรรข้าวโพดภายใต้โครงการ SPHP จำนวน 150,000 ตัน เพื่อช่วยเหลือเกษตรกรผู้เลี้ยงสัตว์รายย่อย รวมถึงผู้ประกอบการขนาดกลางและขนาดย่อมที่อาจได้รับผลกระทบจากภาวะตึงตัวของอุปทานข้าวโพดในช่วงฤดูแล้ง โดยมาตรการดังกล่าวมีเป้าหมายเพื่อรักษาความต่อเนื่องของอุปทานอาหารตั้งแต่ภาคการผลิตจนถึงการจำหน่าย และลดผลกระทบจากสภาพอากาศที่อาจส่งผลต่อความมั่นคงด้านอาหารของประเทศ

สรุป: รัฐบาลอินโดนีเซียเตรียมเพิ่มการกระจายข้าวภายใต้โครงการ SPHP อีก 1 ล้านตันในช่วงเดือนตุลาคม-ธันวาคม 2569 เพื่อรักษาปริมาณข้าวในตลาดและช่วยควบคุมแรงกดดันด้านราคา ท่ามกลางผลกระทบจาก El Niño และฤดูแล้งที่ยาวนาน พร้อมทั้งระงับการนำเข้าข้าวหักและปลายข้าว และใช้สต็อกภายในประเทศจาก Bulog ทดแทน นอกจากนี้ ยังเตรียมข้าวโพด SPHP จำนวน 150,000 ตันเพื่อช่วยเหลือเกษตรกรผู้เลี้ยงสัตว์และผู้ประกอบการรายย่อย โดยมีเป้าหมายเพื่อรักษาเสถียรภาพด้านอุปทานอาหารและความมั่นคงทางอาหารของประเทศ

ที่มา: กระทรวงเกษตรอินโดนีเซีย วันที่ 8 กันยายน 2569

การส่งออกน้ำมันปาล์มดิบ CPO เติบโตร้อยละ 5.49 อินโดนีเซียเร่งพัฒนา อุตสาหกรรมปลายน้ำเพื่อเพิ่มมูลค่าผลิตภัณฑ์ปาล์มน้ำมัน



การส่งออกน้ำมันปาล์มดิบ (Crude Palm Oil: CPO) และผลิตภัณฑ์ต่อเนื่องของอินโดนีเซียในช่วงเดือนมกราคม-กรกฎาคม 2569 ขยายตัวร้อยละ 5.49 เมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันของปีก่อน นับเป็นหนึ่งในสินค้าเกษตรที่มีบทบาทสำคัญต่อการส่งออกของประเทศ และแสดงถึงศักยภาพของอุตสาหกรรมปาล์มน้ำมันอินโดนีเซียในตลาดโลก รัฐบาลจึงเดินหน้าพัฒนาภาคปาล์มน้ำมันอย่างครบวงจรตั้งแต่ต้นน้ำถึงปลายน้ำ ทั้งการเพิ่มผลผลิตภาพการปลูกทดแทนสวนปาล์มที่มีอายุมาก การใช้พันธุ์คุณภาพสูง และการพัฒนาอุตสาหกรรมแปรรูป เพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันและมูลค่าเพิ่มภายในประเทศ

นาย Andi Amran Sulaiman รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรอินโดนีเซีย ระบุว่า อินโดนีเซียเป็นหนึ่งในผู้ผลิตปาล์มน้ำมันรายใหญ่ของโลก จึงควรใช้ข้อได้เปรียบดังกล่าวในการพัฒนาอุตสาหกรรมปลายน้ำ เพื่อให้การส่งออกไม่ได้จำกัดอยู่เพียงวัตถุดิบ แต่สามารถพัฒนาเป็นผลิตภัณฑ์แปรรูปที่มีมูลค่าสูงขึ้น โดยการเพิ่มผลผลิตในระดับสวนจะต้องดำเนินการควบคู่กับการพัฒนาอุตสาหกรรมแปรรูป เพื่อให้มูลค่าเพิ่มที่เกิดขึ้นส่งต่อประโยชน์ไปยังเกษตรกรและผู้ประกอบการสวนปาล์ม

สำนักงานสถิติแห่งชาติ (Badan Pusat Statistik: BPS) รายงานว่า ช่วงเดือนมกราคม-กรกฎาคม 2569 มูลค่าการส่งออกสินค้าที่ไม่ใช่ปาล์มและก๊าซของอินโดนีเซียอยู่ที่ 160.01 พันล้านเหรียญสหรัฐ เพิ่มขึ้นร้อยละ 5.21 จากช่วงเดียวกันของปีก่อน ขณะที่มูลค่าการส่งออกรวมอยู่ที่ 167.03 พันล้านเหรียญสหรัฐ เพิ่มขึ้นร้อยละ 4.43 ทั้งนี้ ราคาสินค้าโภคภัณฑ์เกษตรในตลาดโลกที่ปรับตัวสูงขึ้น โดยเฉพาะน้ำมันปาล์ม มีส่วนสนับสนุนการขยายตัวดังกล่าว ขณะเดียวกัน ภาคอุตสาหกรรมแปรรูปของอินโดนีเซียขยายตัวร้อยละ 7.16 ในช่วงเวลาเดียวกัน

ตลาดต่างประเทศยังมีโอกาสขยายตัว โดยจีน (China) เป็นหนึ่งในตลาดส่งออกสินค้าที่ไม่ใช่ปาล์มและก๊าซที่สำคัญของอินโดนีเซีย มีมูลค่าการส่งออกในช่วง 7 เดือนแรกของปี 2569 จำนวน 40.62 พันล้านเหรียญสหรัฐ เพิ่มขึ้นร้อยละ 18.01 จากปีก่อน รัฐบาลจึงให้ความสำคัญกับการยกระดับทั้งผลผลิตภาพ คุณภาพ และการแปรรูป เพื่อให้อินโดนีเซียสามารถเพิ่มสัดส่วนการส่งออกผลิตภัณฑ์เกษตรที่มีมูลค่าเพิ่ม และสร้างผลตอบแทนแก่เกษตรกรและผู้ประกอบการภายในประเทศมากขึ้น

สรุป: การส่งออก CPO และผลิตภัณฑ์ต่อเนื่องของอินโดนีเซียขยายตัวร้อยละ 5.49 ในช่วงเดือนมกราคม-กรกฎาคม 2569 รัฐบาลจึงเร่งเพิ่มผลผลิตภาพสวนปาล์มควบคู่กับการพัฒนาอุตสาหกรรมแปรรูปและอุตสาหกรรมปลายน้ำ เพื่อเพิ่มมูลค่าผลิตภัณฑ์ เสริมขีดความสามารถในการแข่งขัน และเพิ่มผลประโยชน์ทางเศรษฐกิจแก่เกษตรกรและผู้ประกอบการภายในประเทศ

กระทรวงเกษตรอินโดนีเซียจัดสรรโครงการประกันภัยการเพาะปลูกข้าวครอบคลุมพื้นที่ 100,000 เฮกตาร์ รองรับความเสี่ยงจาก El Niño



กระทรวงเกษตรอินโดนีเซียจัดสรรโครงการประกันภัยการเพาะปลูกข้าว (Asuransi Usaha Tani Padi: AUTP) ครอบคลุมพื้นที่เกษตรจำนวน 100,000 เฮกตาร์ทั่วประเทศในปี 2569 เพื่อเป็นกลไกคุ้มครองเกษตรกรจากความเสียหายของผลผลิตที่อาจเกิดจากภัยแล้ง น้ำท่วม และศัตรูพืช (Organisme Pengganggu Tumbuhan: OPT) ท่ามกลางความเสี่ยงจากปรากฏการณ์ El Niño โดยรัฐบาลดำเนินการมาตรการดังกล่าวควบคู่กับการบริหารจัดการทรัพยากรน้ำ การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านชลประทาน และการเร่งใช้ระบบสูบน้ำเพื่อรักษาความต่อเนื่องของการผลิต

นาย Andi Nur Alam Syah อธิบดีกรมโครงสร้างพื้นฐานและปัจจัยการผลิตทางการเกษตร (PSP) ระบุว่า การลดผลกระทบจากภัยแล้งไม่ควรอาศัยมาตรการทางเทคนิคเพียงอย่างเดียว แต่จำเป็นต้องมีเครื่องมือทางการเงินเพื่อรองรับความเสี่ยงของเกษตรกรด้วย โครงการ AUTP จึงทำหน้าที่เป็นหลักประกันทางการเงินในกรณีที่เกษตรกรดำเนินการมาตรการป้องกันแล้ว แต่ยังประสบความเสียหายจากภัยแล้ง น้ำท่วม หรือการระบาดของศัตรูพืช เช่น เพลี้ยกระโดด หนอน และโรคไหม้ข้าว (rice blast)

อัตราเบี้ยประกันภัยของโครงการ AUTP กำหนดไว้ที่ 180,000 รูเปียห์ต่อเฮกตาร์ต่อฤดูเพาะปลูก โดยรัฐบาลอุดหนุนร้อยละ 80 หรือ 144,000 รูเปียห์ ทำให้เกษตรกรชำระเบี้ยประกันเพียง 36,000 รูเปียห์ต่อเฮกตาร์ต่อฤดูเพาะปลูก หากพื้นที่เพาะปลูกได้รับความเสียหายอย่างน้อยร้อยละ 75 ตามหลักเกณฑ์ของโครงการ ผู้เอาประกันสามารถขอรับค่าสินไหมทดแทนจำนวน 6 ล้านรูเปียห์ต่อเฮกตาร์ต่อฤดูเพาะปลูก เพื่อเป็นเงินทุนสำหรับกลับเข้าสู่กระบวนการผลิตในฤดูถัดไป

กระทรวงเกษตรฯ ยังสนับสนุนให้เกษตรกรที่เป็นสมาชิกกลุ่มเกษตรกร Farmer Group (Kelompok Tani: Poktan) หรือสหพันธ์กลุ่มเกษตรกร (Association of Farmer Groups: Gapoktan) ลงทะเบียนพื้นที่เพาะปลูกผ่านเจ้าหน้าที่ส่งเสริมการเกษตรภาคสนาม (Agricultural Extension Field Officer / Penyuluh Pertanian Lapangan: PPL) โดยข้อมูลจะได้รับการตรวจสอบและบันทึกผ่านระบบ Agricultural Insurance Information System (Sistem Informasi Asuransi Pertanian: SIAP) เพื่อให้พื้นที่ได้รับความคุ้มครองก่อนเกิดภัยและลดความเสี่ยงต่อความต่อเนื่องของการผลิต

สรุป: โครงการ AUTP ปี 2569 ครอบคลุมพื้นที่นาข้าว 100,000 เฮกตาร์ และเป็นกลไกเสริมมาตรการจัดการน้ำและระบบสูบน้ำของรัฐบาล โดยรัฐบาลอุดหนุนเบี้ยประกันร้อยละ 80 และกำหนดค่าสินไหมสูงสุด 6 ล้านรูเปียห์ต่อเฮกตาร์ต่อฤดูเพาะปลูก เพื่อช่วยให้เกษตรกรสามารถกลับมาดำเนินการผลิตได้หลังประสบความเสียหายจากภัยธรรมชาติหรือศัตรูพืช

อินโดนีเซียเดินหน้ารักษายางพาราเป็นสินค้าเชิงยุทธศาสตร์ พร้อมเร่งโครงการปลูกทดแทนของ PTPN I



เมื่อวันที่ 12 กันยายน 2569 สมาคมยางอินโดนีเซียสาขาจังหวัดลัมปุง (GAPKINDO Lampung) กระชับความร่วมมือกับ PTPN I Regional 7 ผ่านกิจกรรม SIAGA ซึ่งจัดขึ้น ณ สวนเคดาตอน (Kebun Kedaton) พื้นที่วายกาลีห์ (Waygalih) โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อแลกเปลี่ยนความรู้และประสบการณ์ระหว่างผู้ประกอบการในอุตสาหกรรมยางพารา ผู้เข้าร่วมได้ศึกษาการประยุกต์ใช้เทคโนโลยี นวัตกรรม การเพิ่มประสิทธิภาพการผลิต และแนวทางการดำเนินธุรกิจอย่างยั่งยืนในสวนยางและโรงงานแปรรูปยางของ PTPN I Regional 7 ทั้งนี้ นาย Iyan Heriyanto ผู้บริหาร PTPN I Regional 7 ระบุว่า ยางพารายังคงเป็นสินค้าเกษตรที่มีความสำคัญทั้งด้านเศรษฐกิจและสิ่งแวดล้อม แม้ในหลายพื้นที่จะมีแนวโน้มเปลี่ยนพื้นที่ปลูกยางไปเป็นสวนปาล์มน้ำมันก็ตาม

PTPN I จึงยังคงดำเนินโครงการปลูกทดแทนและฟื้นฟูสวนยาง (replanting) อย่างต่อเนื่อง โดยในปี 2569 PTPN I Regional 7 ดำเนินการปลูกทดแทนยางพาราจำนวน 100 เฮกตาร์ และวางแผนเพิ่มเป็น 2,112 เฮกตาร์ในปีถัดไป ขณะที่ภาพรวมของ PTPN I มีแผนปลูกทดแทนยางพาราจำนวน 2,592 เฮกตาร์ในปี 2569 และเพิ่มเป็น 6,692 เฮกตาร์ในปีถัดไป การดำเนินงานดังกล่าวมีเป้าหมายเพื่อรักษาฐานการผลิตยางพาราและเพิ่มประสิทธิภาพของสวนยางในระยะยาว ท่ามกลางการแข่งขันด้านการใช้ประโยชน์ที่ดินกับพืชเศรษฐกิจชนิดอื่น

ในด้านเทคโนโลยีการผลิต ผู้เข้าร่วมกิจกรรมได้ศึกษากระบวนการผลิตต้นกล้ายาง รวมถึงเทคนิคการติดตาเขียว (green budding) และระบบให้น้ำแบบน้ำหยด (drip irrigation) ที่ได้รับการปรับปรุงให้เหมาะสมกับพื้นที่ โดย PTPN I ระบุว่าสามารถลดการใช้น้ำได้ประมาณร้อยละ 60 เมื่อเทียบกับระบบให้น้ำแบบพ่นฝอย (sprinkler) นอกจากนี้ ยังได้เยี่ยมชมโรงงานผลิตยางแผ่นรมควันเคดาตอน (RSS Kedaton) ซึ่งมีการปรับปรุงกระบวนการรมควันให้ใช้เวลาประมาณ 3-4 วัน จากเดิมที่โดยทั่วไปใช้เวลาประมาณ 5-6 วัน พร้อมนำระบบ Heat Exchanger blower มาใช้เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพของกระบวนการผลิต

นาย Tedy Noviandi ประธาน GAPKINDO จังหวัดลัมปุง พิจารณาว่าการที่ PTPN I ยังคงรักษาพื้นที่ปลูกยางและเดินหน้าโครงการปลูกทดแทนมีส่วนช่วยสร้างความเชื่อมั่นให้แก่ผู้ประกอบการและเกษตรกรในการประกอบอาชีพสวนยางต่อไป นอกจากนี้ GAPKINDO ยังเห็นโอกาสในการขยายความร่วมมือกับ PTPN I ทั้งด้านธุรกิจยางพาราในประเทศและตลาดต่างประเทศ รวมถึงการพัฒนากิจกรรมด้านการซื้อขายคาร์บอน (carbon trading) จากภาคสวนยาง ซึ่งอาจเพิ่มประโยชน์ทางเศรษฐกิจ สิ่งแวดล้อม และรายได้แก่ชุมชนในพื้นที่ปลูกยางได้ในอนาคต

สรุป: PTPN I ยังคงให้ความสำคัญกับยางพารา แม้มีการเปลี่ยนพื้นที่ปลูกยางไปเป็นปาล์มน้ำมันในหลายพื้นที่ โดยเร่งดำเนินโครงการปลูกทดแทนสวนยางควบคู่กับการใช้เทคโนโลยีด้านการขยายพันธุ์ การจัดการน้ำ และการแปรรูปยาง เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการผลิต ขณะที่ GAPKINDO สนับสนุนการรักษาฐานการผลิตยางพาราและการพัฒนาความร่วมมือด้านธุรกิจและความยั่งยืนในระยะยาว

กระทรวงเกษตรอินโดนีเซียพบข้าวเสริมสารอาหาร 25 ยี่ห้อต้องสงสัยไม่เป็นไปตามมาตรฐาน สั่งถอนผลิตภัณฑ์และดำเนินการตามกฎหมาย



นาย Andi Amran Sulaiman รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรอินโดนีเซีย ซึ่งดำรงตำแหน่งหัวหน้าสำนักงานอาหารแห่งชาติ (Badan Pangan Nasional: Bapanas) เปิดเผยผลการตรวจสอบข้าวเสริมสารอาหาร (fortified rice) จำนวน 25 ยี่ห้อ ซึ่งต้องสงสัยว่ามีปริมาณสารอาหารและคุณภาพไม่สอดคล้องกับข้อมูลที่ระบุบนฉลาก และไม่เป็นไปตามมาตรฐาน SNI 9314:2024 สำหรับเมล็ดข้าวเสริมสารอาหาร (fortified rice kernel) และ SNI 9372:2025 สำหรับข้าวเสริมสารอาหาร รัฐบาลจึงสั่งถอนผลิตภัณฑ์ดังกล่าวออกจากตลาด ดำเนินการเพิกถอนใบอนุญาตตามอำนาจหน้าที่ และส่งประเด็นที่เกี่ยวข้องเข้าสู่กระบวนการตรวจสอบทางกฎหมาย

ผลดังกล่าวได้จากการตรวจวิเคราะห์ตัวอย่างในห้องปฏิบัติการที่ได้รับการรับรอง 4 แห่ง ได้แก่ ห้องปฏิบัติการของสถาบัน IPB ณ เมืองโบกอร์ (Bogor) ห้องปฏิบัติการ BRMP ห้องปฏิบัติการ Saraswanti Indo Genetech (SIG) และห้องปฏิบัติการ Eurofins Angler Biochemlab ซึ่งพบผลิตภัณฑ์บางรายการมีองค์ประกอบของสารเสริมคุณค่าทางโภชนาการไม่สอดคล้องกับปริมาณที่กล่าวอ้างบนฉลาก ทั้งนี้ ข้าวเสริมสารอาหารมีวัตถุประสงค์เพื่อสนับสนุนการได้รับสารอาหารของประชากรกลุ่มเปราะบาง เช่น ผู้มีรายได้น้อย หญิงตั้งครรภ์และให้นมบุตร เด็กเล็ก และกลุ่มที่ต้องการการสนับสนุนด้านโภชนาการเป็นพิเศษ

นอกจากประเด็นด้านองค์ประกอบและมาตรฐานแล้ว รัฐบาลยังพบความแตกต่างของราคาจำหน่ายในระดับสูง โดยข้าวที่ควรมีราคาอยู่ประมาณ 13,000–13,500 รูเปียห์ต่อกิโลกรัม พบว่ามีผลิตภัณฑ์บางรายการจำหน่ายสูงถึงประมาณ 57,000 รูเปียห์ต่อกิโลกรัม ขณะที่สารอาหารเสริมตามที่ระบุบนฉลากอาจไม่เป็นไปตามข้อกำหนด รัฐบาลประเมินเบื้องต้นว่าความเสียหายที่อาจเกิดแก่ผู้บริโภคจากกรณีดังกล่าวอาจมีมูลค่าประมาณ 89 ล้านล้านรูเปียห์ อย่างไรก็ตาม ตัวเลขดังกล่าวเป็นการประมาณการและยังอยู่ระหว่างการตรวจสอบร่วมกับหน่วยงานบังคับใช้กฎหมาย

รัฐบาลอินโดนีเซียยืนยันว่าจะดำเนินการตรวจสอบโดยอาศัยผลการวิเคราะห์ทางวิทยาศาสตร์และหลักฐานที่เกี่ยวข้อง เพื่อให้การบังคับใช้กฎหมายเป็นไปตามขั้นตอน และเพื่อให้ผู้บริโภคได้รับผลิตภัณฑ์อาหารที่มีคุณภาพปลอดภัย และมีองค์ประกอบตรงตามข้อมูลที่ผู้ผลิตระบุบนฉลาก โดยเฉพาะผลิตภัณฑ์ที่จัดทำขึ้นเพื่อสนับสนุนภาวะโภชนาการของประชากรกลุ่มเปราะบาง

สรุป: อินโดนีเซียตรวจพบข้าวเสริมสารอาหาร 25 ยี่ห้อที่ต้องสงสัยว่ามีคุณภาพและองค์ประกอบไม่เป็นไปตามมาตรฐาน SNI และข้อมูลบนฉลาก จึงสั่งถอนผลิตภัณฑ์ เพิกถอนใบอนุญาตตามขั้นตอน และดำเนินการตรวจสอบทางกฎหมาย พร้อมให้ความสำคัญกับการคุ้มครองผู้บริโภคและการรับรองว่าผลิตภัณฑ์สำหรับกลุ่มเปราะบางมีคุณค่าทางโภชนาการตามที่กล่าวอ้าง

กระทรวงกิจการทางทะเลและประมงอินโดนีเซียและ FAO ขยายความร่วมมือด้านการประมง เพื่อเสริมสร้างความมั่นคงทางอาหาร



นาย Sakti Wahyu Trenggono รัฐมนตรีว่าการกระทรวงกิจการทางทะเลและประมงอินโดนีเซีย และ Dr. Qu Dongyu ผู้อำนวยการใหญ่ Food and Agriculture Organization of the United Nations (FAO) ทหารเรือแนวทางเสริมสร้างความร่วมมือด้านการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำและประมงเพาะเลี้ยง ในโอกาสการประชุม Committee on Fisheries (COFI) ครั้งที่ 37 ณ กรุงโรม สาธารณรัฐอิตาลี โดยทั้งสองฝ่ายเห็นว่าการพัฒนาความร่วมมือดังกล่าวสามารถสนับสนุนการเพิ่มการผลิตอาหารที่มีคุณค่าทางโภชนาการ ยกระดับความเป็นอยู่ของชุมชนชายฝั่ง และรักษาความยั่งยืนของทรัพยากรประมง

FAO เห็นว่าอินโดนีเซียมีศักยภาพสูงในการพัฒนาสินค้าประมงและผลิตภัณฑ์จากทะเลที่มีมูลค่าสูงและมีโอกาสในตลาดต่างประเทศ อีกทั้งด้วยจำนวนประชากรมากกว่า 280 ล้านคน การดำเนินงานด้านความมั่นคงทางอาหารและการปรับปรุงภาวะโภชนาการของอินโดนีเซียจึงมีความสำคัญทั้งในระดับประเทศและต่อความพยายามแก้ไขปัญหาอาหารในระดับโลก ทั้งนี้ FAO สนับสนุนให้ขยายการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำอย่างยั่งยืนเพื่อสร้างรายได้ที่มีเสถียรภาพแก่ชุมชน ลดการพึ่งพาการจับสัตว์น้ำจากธรรมชาติ และเพิ่มปริมาณโปรตีนจากสัตว์สำหรับประชาชน

Dr. Qu Dongyu ได้แลกเปลี่ยนประสบการณ์ของประเทศต่าง ๆ ที่ประสบความสำเร็จในการส่งเสริมให้ชาวประมงรายย่อยบางส่วนเข้าสู่กิจกรรมการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ ผ่านการเสริมสร้างความเข้มแข็งของสถาบันเกษตรกรและชาวประมง การพัฒนาเทคโนโลยีการเพาะเลี้ยง และรูปแบบธุรกิจที่อาศัยความร่วมมือและการลงทุนร่วม ตลอดจนการพัฒนาศักยภาพผ่านการฝึกอบรม การควบคุมโรค การประยุกต์ใช้เทคโนโลยี และการเพิ่มบทบาทของสตรีและเยาวชนในภาคการผลิต แนวทางดังกล่าวสามารถเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตและรายได้ พร้อมกับลดแรงกดดันต่อทรัพยากรสัตว์น้ำตามธรรมชาติ

ด้านอินโดนีเซียยืนยันการเร่งปรับเปลี่ยนภาคทะเลและประมงผ่านการพัฒนาประมงเพาะเลี้ยง การเพิ่มผลผลิตของชุมชนชายฝั่ง และการประยุกต์ใช้หลักการบริหารจัดการทรัพยากรอย่างยั่งยืน การหาหรือยังครอบคลุมถึงการบริหารจัดการทรัพยากรน้ำในฐานองค์ประกอบสำคัญของระบบอาหาร โดยอินโดนีเซียและ FAO เห็นพ้องที่จะพัฒนาความร่วมมือเชิงยุทธศาสตร์ด้านทะเล ประมง อาหาร และทรัพยากรน้ำอย่างต่อเนื่อง เพื่อสนับสนุนระบบการผลิตที่มีประสิทธิภาพ ครอบคลุม และยั่งยืน

สรุป: อินโดนีเซียและ FAO เตรียมขยายความร่วมมือด้านการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำและประมง โดยเน้นการเพิ่มผลผลิตอาหารที่มีคุณค่าทางโภชนาการ การสร้างรายได้แก่ชุมชนชายฝั่ง การพัฒนาเทคโนโลยีและบุคลากร ตลอดจนการบริหารจัดการทรัพยากรประมงและทรัพยากรน้ำอย่างยั่งยืน เพื่อสนับสนุนความมั่นคงทางอาหารทั้งในระดับประเทศและระดับโลก

การส่งออกสินค้าประมงจากบาตัมไปยังสิงคโปร์มีมูลค่า 125 พันล้านรูเปียห์ ในช่วงเดือนมกราคม-พฤษภาคม 2569



เมืองบาตัม จังหวัดหมู่เกาะเรียว (Riau Islands) มีปริมาณการส่งออกสินค้าประมงไปยังสิงคโปร์ในช่วงเดือนมกราคม-พฤษภาคม 2569 รวม 3,678 ตัน คิดเป็นมูลค่า 125 พันล้านรูเปียห์ หรือประมาณร้อยละ 45 ของเป้าหมายมูลค่าการส่งออกสินค้าประมงตลอดปี 2569 ที่กำหนดไว้ 280 พันล้านรูเปียห์ ขณะที่เป้าหมายด้านปริมาณการส่งออกอยู่ที่ 7,000 ตัน โดยผลการส่งออกในช่วง 5 เดือนแรกคิดเป็นประมาณร้อยละ 53 ของเป้าหมายดังกล่าว ข้อมูลการส่งออกอ้างอิงจาก Indonesian Quarantine Agency และสินค้าถูกขนส่งไปยังสิงคโปร์ผ่านท่าเรือหลายแห่ง ได้แก่ Belakang Padang, Tanjung Riau และ Sagulung

สินค้าประมงที่ส่งออกส่วนใหญ่เป็นสัตว์น้ำที่มีมูลค่าทางเศรษฐกิจสูง ได้แก่ ปลาเก๋า (grouper) ปลากระพง (snapper) ปลาอินทรี (Spanish mackerel) ปลา sweetlips ปลา rabbitfish กุ้งขาวแวนนาไม (vannamei shrimp) หมึกกระดอง (cuttlefish) ปู รวมถึงปูม้า (blue swimming crab) และกุ้งมังกร (lobster) โดยตลาดส่งออกสินค้าประมงจากบาตัมทั้งหมดในปัจจุบันคือสิงคโปร์ สินค้าส่วนใหญ่มาจากการทำประมงพื้นบ้านในน่านน้ำบริเวณ Belakangpadang, Bulang และ Galang ซึ่งเป็นพื้นที่ทะเลตื้นและมีแนวปะการัง จึงเหมาะสมกับสัตว์น้ำกลุ่มปลาแนวปะการังและปลาที่มีมูลค่าทางการค้าสูง

ในปี 2568 บาตัมส่งออกสินค้าประมงรวม 6,406 ตัน มูลค่า 263 พันล้านรูเปียห์ สูงกว่าเป้าหมายมูลค่าการส่งออกที่กำหนดไว้ 250 พันล้านรูเปียห์ สำหรับปี 2569 หน่วยงานด้านประมงของเมืองบาตัมคาดว่าจะการสนับสนุนอุปกรณ์ทำการประมงและเครื่องยนต์เรือแก่ชาวประมงจะช่วยเพิ่มผลิตภาพและสนับสนุนการขยายตัวของการส่งออก อย่างไรก็ตาม ปัจจัยด้านสภาพอากาศและการดำเนินงานยังเป็นปัจจัยสำคัญต่อผลการส่งออกในช่วงที่เหลือของปี

สรุป: การส่งออกสินค้าประมงจากบาตัมไปยังสิงคโปร์มีบทบาทสำคัญต่อเศรษฐกิจประมงในพื้นที่ โดยในช่วง 5 เดือนแรกของปี 2569 สามารถดำเนินการได้มากกว่าครึ่งหนึ่งของเป้าหมายด้านปริมาณประจำปี การมีแหล่งทรัพยากรสัตว์น้ำที่หลากหลาย ประกอบกับความใกล้ชิดทางภูมิศาสตร์กับสิงคโปร์และระบบขนส่งทางทะเลที่เชื่อมโยงโดยตรง เป็นปัจจัยสนับสนุนศักยภาพของบาตัมในการเป็นฐานการผลิตและส่งออกสินค้าประมงที่สำคัญของจังหวัดหมู่เกาะเรียว

ที่มา: วันที่ 19 กันยายน 2569

ราคายางธรรมชาติยังทรงตัวในระดับสูง ท่ามกลางอุปทานตึงตัว และความต้องการจากอุตสาหกรรมยางล้อที่ชะลอลง

สมาคมยางอินโดนีเซียสาขาสุมาตราเหนือ (GAPKINDO Sumatera Utara) รายงานว่า ราคายางธรรมชาติในตลาดโลกช่วงปลายเดือนกันยายน 2569 ยังคงผันผวนในระดับค่อนข้างสูง โดยตลาดได้รับแรงหนุนจากปริมาณวัตถุดิบที่ยังมีจำกัด เนื่องจากสภาพอากาศไม่เอื้ออำนวย การลดลงของปริมาณสินค้าคงคลัง รวมถึงปัญหาอายุต้นยางและโรคพืชในประเทศผู้ผลิตบางแห่ง อย่างไรก็ตาม การปรับขึ้นของราคายังถูกจำกัดจากความต้องการของอุตสาหกรรมยางล้อที่ชะลอตัว โดยเฉพาะในจีน ซึ่งกำลังเผชิญต้นทุนการผลิตสูง ยอดจำหน่ายที่อ่อนตัว และการหยุดสายการผลิตบางส่วนในช่วงวันหยุดยาว

ข้อมูลตลาดจีนระบุว่า ณ วันที่ 20 กันยายน 2569 ราคายางธรรมชาติภายในประเทศอยู่ที่ประมาณ 18,150 หยวนต่อตัน เพิ่มขึ้นเพียงเล็กน้อยจากประมาณ 18,125 หยวนต่อตันในช่วงต้นเดือน โดยระหว่างเดือนราคาเคยเพิ่มขึ้นแตะ 18,866 หยวนต่อตัน ขณะที่สัญญาณล่วงหน้าหลักในตลาดเซี่ยงไฮ้ (Shanghai) เคยปรับขึ้นถึง 19,810 หยวนต่อตัน ซึ่งเป็นระดับสูงสุดในรอบเกือบ 2 ปี ก่อนปรับลดลงในเวลาต่อมา ด้านสมาคมประเทศผู้ผลิตยางธรรมชาติ (Association of Natural Rubber Producing Countries: ANRPC) ประเมินว่า ปี 2569 ผลผลิตยางธรรมชาติของโลกจะอยู่ที่ประมาณ 15.32 ล้านตัน ขณะที่ความต้องการใช้จะอยู่ที่ประมาณ 15.60 ล้านตัน ส่งผลให้อุปทานอาจต่ำกว่าความต้องการประมาณ 280,000 ตัน

ด้านสินค้าคงคลังในเมืองชิงเต่า (Qingdao) ประเทศจีน ซึ่งเป็นศูนย์กลางสำคัญด้านการค้ากำลังลดลง โดย ณ วันที่ 13 กันยายน 2569 สต็อกยางในเขตคลังสินค้าทัณฑ์บนและช่องทางการค้าทั่วไปอยู่ที่ประมาณ 603,200 ตัน ลดลงประมาณ 15,800 ตันจากช่วงก่อนหน้า อย่างไรก็ตาม ความต้องการจากอุตสาหกรรมปลายน้ำยังไม่แข็งแกร่ง โดยเมื่อวันที่ 17 กันยายน อัตราการเดินเครื่องของโรงงานผลิตยางล้อรถบรรทุกและรถโดยสารประเภท all-steel อยู่ที่ร้อยละ 58.26 ขณะที่โรงงานผลิตยางล้อประเภท semi-steel อยู่ที่ร้อยละ 64.70 นอกจากนี้ ในช่วงครึ่งแรกของปี 2569 การผลิตยางล้อประเภท Truck and Bus Radial (TBR) เพิ่มขึ้นประมาณร้อยละ 10 เป็น 64 ล้านเส้น แต่การผลิต Passenger Car Radial (PCR) ลดลงร้อยละ 1.7 เหลือประมาณ 220 ล้านเส้น ซึ่ง GAPKINDO ระบุว่าตลาด PCR กำลังเผชิญภาวะกำลังการผลิตส่วนเกินและการแข่งขันด้านราคาที่รุนแรงขึ้น

ในด้านการส่งออก จีนส่งออกยางล้อประมาณ 4.56 ล้านตัน ในช่วงครึ่งแรกของปี 2569 เพิ่มขึ้นร้อยละ 4.6 เมื่อเทียบกับปีก่อน แต่มีมูลค่าเพิ่มขึ้นเพียงประมาณร้อยละ 2 อยู่ที่ 10.88 พันล้านเหรียญสหรัฐ แสดงให้เห็นว่าการเพิ่มขึ้นของปริมาณส่งออกไม่ได้ทำให้มูลค่าการค้าเพิ่มขึ้นในอัตราเดียวกัน เนื่องจากการแข่งขันด้านราคาและข้อจำกัดทางการค้าระหว่างประเทศ GAPKINDO จึงประเมินว่า ในระยะสั้นราคายางธรรมชาติยังมีแนวโน้มเคลื่อนไหวในลักษณะทรงตัวและผันผวนในระดับสูง (sideways with high volatility) โดยมีปัจจัยสนับสนุนจากอุปทานตึงตัวและสินค้าคงคลังที่ลดลง ขณะที่ความต้องการของอุตสาหกรรมยางล้อยังคงเป็นปัจจัยจำกัดการปรับขึ้นของราคา

สรุป: ตลาดยางธรรมชาติช่วงปลายเดือนกันยายน 2569 ยังคงได้รับแรงสนับสนุนจากอุปทานวัตถุดิบที่จำกัด การลดลงของสินค้าคงคลังในจีน และภาวะที่ความต้องการใช้ยางธรรมชาติของโลกมีแนวโน้มสูงกว่าผลผลิต อย่างไรก็ตาม ความต้องการจากอุตสาหกรรมยางล้อจีนยังชะลอตัวจากต้นทุนสูง สินค้าคงคลังยางล้อในระดับสูง และการลดกำลังการผลิตของโรงงานบางส่วน จึงทำให้อายุยางมีแนวโน้มทรงตัวในระดับสูงมากกว่าจะปรับเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่องในระยะสั้น

ที่มา: GAPKINDO Sumatera Utara, วันที่ 22 กันยายน 2569

อินโดนีเซียส่งเสริมความร่วมมือระหว่างอุตสาหกรรมขนาดกลางและขนาดย่อมกับโรงฆ่าสัตว์ เพื่อยกระดับมาตรฐานอุปกรณ์การเชือดและอุตสาหกรรมฮาลาล

กระทรวงอุตสาหกรรมอินโดนีเซียส่งเสริมความร่วมมือระหว่างผู้ประกอบการอุตสาหกรรมขนาดกลางและขนาดย่อม (Small and Medium Industries: IKM) ด้านโลหะ กับโรงฆ่าสัตว์ (Slaughterhouse: RPH) เพื่อขยายโอกาสทางการตลาดให้แก่ผู้ประกอบการภายในประเทศ ควบคู่กับการสนับสนุนการพัฒนาระบบอุตสาหกรรมฮาลาลที่มีมาตรฐานและสามารถแข่งขันได้ โดยความร่วมมือดังกล่าวครอบคลุมการผลิตอุปกรณ์สำหรับการเชือดสัตว์และอุปกรณ์ที่ใช้ในกระบวนการภายหลังการเชือดให้มีคุณภาพและเป็นไปตามข้อกำหนดทางเทคนิค ทั้งนี้ กระทรวงอุตสาหกรรมอินโดนีเซีย ให้ความสำคัญกับการเชื่อมโยงผู้ประกอบการ IKM เข้ากับห่วงโซ่อุปทานของภาคอุตสาหกรรมและผู้ใช้งานที่มีความต้องการอย่างต่อเนื่อง โดยเฉพาะกิจการที่เกี่ยวข้องกับการผลิตอาหารฮาลาล

ข้อมูลจากสำนักงานสถิติแห่งชาติอินโดนีเซีย (BPS) ระบุว่า ในปี 2565 อินโดนีเซียมีโรงฆ่าสัตว์ (RPH) และสถานประกอบการฆ่าสัตว์ (TPH) รวม 1,644 แห่งทั่วประเทศ ซึ่งถือเป็นตลาดที่มีศักยภาพสำหรับอุปกรณ์โลหะและเครื่องมือที่ใช้ในกระบวนการเชือดและชำแหละสัตว์ เพื่อส่งเสริมการใช้ประโยชน์จากโอกาสทางการตลาดดังกล่าว กรมอุตสาหกรรมขนาดเล็ก ขนาดกลาง และอุตสาหกรรมเบ็ดเตล็ด ได้ดำเนินโครงการให้คำปรึกษาและพัฒนาผลิตภัณฑ์แก่ผู้ประกอบการอุตสาหกรรมขนาดเล็กและขนาดกลางด้านโลหะในเมืองเดปอก (Depok) โดยเริ่มจากการจัดประชุมกลุ่มย่อยเพื่อระดมความคิดเห็น (Focus Group Discussion: FGD) เมื่อวันที่ 10 สิงหาคม 2569 เพื่อเปิดโอกาสให้ผู้ผลิตและผู้ใช้งานแลกเปลี่ยนข้อมูลเกี่ยวกับคุณลักษณะทางเทคนิค คุณภาพ และความเหมาะสมของอุปกรณ์สำหรับโรงฆ่าสัตว์โดยตรง นอกจากนี้ ยังได้ร่วมมือกับสมาคมผู้ประกอบการเครื่องมือตัดและเครื่องมือช่างแห่งอินโดนีเซีย (Aspertindo) และสมาคมผู้เชือดสัตว์ตามหลักฮาลาลแห่งอินโดนีเซีย (Juleha Indonesia) เพื่อให้คำแนะนำเกี่ยวกับข้อกำหนดและการใช้งานเครื่องมือสำหรับการเชือดสัตว์ให้เป็นไปตามหลักฮาลาล

โครงการดังกล่าวมีผู้เข้าร่วมจำนวน 23 ราย ประกอบด้วยผู้ประกอบการ IKM ด้านเครื่องมือช่างในเมือง Depok จำนวน 15 ราย ผู้แทนจากสถานประกอบการฆ่าสัตว์ (TPH) จำนวน 6 ราย และผู้แทนจาก Juleha Indonesia จำนวน 2 ราย ภายหลังการหารือ ได้มีการดำเนินการให้คำปรึกษาด้านเทคนิคการผลิต ณ ศูนย์ผลิตเครื่องมือช่างในพื้นที่ซาวังจัน (Sawangan) เมือง Depok และนำผลิตภัณฑ์ที่ได้รับการพัฒนาไปทดสอบร่วมกับโรงฆ่าสัตว์ทาโปส (RPH Tapos) เพื่อประเมินคุณภาพ ประสิทธิภาพในการใช้งาน และความเหมาะสมกับกระบวนการเชือดสัตว์จริง การดำเนินการดังกล่าวมีเป้าหมายเพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการผลิตและขยายโอกาสทางธุรกิจของผู้ประกอบการ IKM ตลอดจนสนับสนุนการใช้ผลิตภัณฑ์ที่ผลิตภายในประเทศในกิจการโรงฆ่าสัตว์

กระทรวงอุตสาหกรรมอินโดนีเซียให้ความสำคัญเป็นพิเศษกับคุณภาพของมีดและใบมีดสำหรับการเชือดสัตว์ เนื่องจากอุปกรณ์ดังกล่าวมีความสัมพันธ์โดยตรงกับสวัสดิภาพสัตว์และคุณภาพของเนื้อสัตว์ภายหลังการเชือด จึงส่งเสริมให้ผู้ประกอบการ IKM ด้านโลหะพัฒนาผลิตภัณฑ์ให้เป็นไปตามมาตรฐาน SNI 9402:2025 ว่าด้วยใบมีดสำหรับการเชือดสัตว์ (Bilah Sembelih) ซึ่งกำหนดข้อกำหนดทางเทคนิคสำหรับใบมีดที่ใช้ในการเชือดสัตว์ การนำมาตรฐานดังกล่าวมาใช้จะช่วยยกระดับความสม่ำเสมอของคุณภาพผลิตภัณฑ์ เพิ่มความเชื่อมั่นของผู้ใช้งาน และสนับสนุนความสามารถในการแข่งขันของอุตสาหกรรมอุปกรณ์สำหรับกระบวนการผลิตอาหารฮาลาลของอินโดนีเซีย

สรุป: การส่งเสริมความร่วมมือระหว่างผู้ประกอบการ IKM ด้านโลหะกับ RPH และ TPH เป็นแนวทางสำคัญในการพัฒนาคุณภาพอุปกรณ์สำหรับการเชือดสัตว์ให้สอดคล้องกับมาตรฐานทางเทคนิคและข้อกำหนดด้านฮาลาล ควบคู่กับการเพิ่มโอกาสทางการตลาดให้แก่ผู้ผลิตภายในประเทศ และสนับสนุนการเชื่อมโยงผู้ประกอบการเข้าสู่ห่วงโซ่อุปทานของอุตสาหกรรมอาหารฮาลาล การพัฒนามาตรฐานผลิตภัณฑ์ การทดสอบการใช้งานจริง และการถ่ายทอดความรู้ด้านเทคนิคอย่างต่อเนื่อง จะช่วยเสริมสร้างศักยภาพของอุตสาหกรรมอุปกรณ์การเชือดสัตว์และสนับสนุนการเติบโตของอุตสาหกรรมฮาลาลของอินโดนีเซียในระยะต่อไป

อินโดนีเซียเร่งพัฒนาระบบปศุสัตว์แบบบูรณาการ 5 พื้นที่ เป้าหมายแล้วเสร็จในปี 2570



รัฐบาลอินโดนีเซียเร่งพัฒนาระบบปศุสัตว์แบบบูรณาการตั้งแต่ต้นน้ำถึงปลายน้ำ เพื่อเสริมสร้างความมั่นคงทางอาหารและเพิ่มความเพียงพอของเนื้อไก่ ไช้ไก่ และน้ำมันสำหรับการบริโภคภายในประเทศ โดยนาย Andi Amran Sulaiman รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรอินโดนีเซีย ระบุว่า รัฐบาลได้เตรียมงบประมาณประมาณ 17 ล้านล้านรูเปียห์ สำหรับการพัฒนาระบบปศุสัตว์ในหลายพื้นที่ทั่วประเทศ ในระยะแรกจะเร่งดำเนินการใน 5 พื้นที่ ได้แก่ จังหวัดลัมปุง จังหวัดชวาตะวันออก จังหวัดสุลาเวสีใต้ จังหวัดนูซาเต็งการาตะวันตก และจังหวัดโกรองทาลู ใช้งบประมาณประมาณ 2.2 ล้านล้านรูเปียห์ และตั้งเป้าให้แล้วเสร็จในปี 2570

พื้นที่ปศุสัตว์ทั้ง 5 แห่งได้รับการออกแบบให้เป็นระบบการผลิตแบบครบวงจร ครอบคลุมตั้งแต่การผลิตอาหารสัตว์ การผลิตและจัดหาลูกไก่อายุหนึ่งวัน หรือ Day-Old Chick (DOC) การเลี้ยงไก่ การผลิตไข่ ตลอดจนการพัฒนาโคนมและการผลิตน้ำมัน โดยรัฐบาลต้องการเชื่อมโยงการผลิตในพื้นที่เข้ากับโครงการ Makan Bergizi Gratis (Free Nutritious Meals: MBG) เพื่อให้เนื้อไก่ ไช้ และน้ำมันจากการผลิตภายในประเทศสามารถรองรับความต้องการอาหารที่มีคุณค่าทางโภชนาการได้อย่างต่อเนื่อง

การพัฒนาอุตสาหกรรมอาหารสัตว์เป็นองค์ประกอบสำคัญของโครงการดังกล่าว โดยเฉพาะการใช้ข้าวโพดจากแหล่งผลิตในพื้นที่ใกล้เคียงเป็นวัตถุดิบหลักสำหรับอาหารสัตว์ ตัวอย่างเช่น พื้นที่ Bone จังหวัดสุลาเวสีใต้ ซึ่งมีพื้นที่พัฒนาประมาณ 150 เฮกตาร์ จะเชื่อมโยงกับแหล่งผลิตข้าวโพดจาก Bone, Soppeng และพื้นที่โดยรอบ การตั้งโรงงานอาหารสัตว์ใกล้แหล่งวัตถุดิบจะช่วยลดระยะทางและต้นทุนด้านโลจิสติกส์ รวมถึงลดความจำเป็นในการขนส่งข้าวโพดไปแปรรูปในพื้นที่ห่างไกลก่อนนำอาหารสัตว์กลับมายังพื้นที่เลี้ยงสัตว์ นอกจากนี้ รัฐบาลยังมีแผนพัฒนาสถานที่ผลิต DOC เพื่อเพิ่มความพร้อมด้านพันธุ์สัตว์ปีกในประเทศและลดข้อจำกัดด้านการขนส่งจากพื้นที่อื่น

สรุป การพัฒนาระบบปศุสัตว์แบบบูรณาการใน 5 พื้นที่เป็นมาตรการสำคัญของรัฐบาลอินโดนีเซียในการเชื่อมโยงการผลิตตั้งแต่การจัดหาวัตถุดิบอาหารสัตว์ การผลิตพันธุ์สัตว์ การเลี้ยง การแปรรูป และการกระจายสินค้าไว้ในพื้นที่เดียวกัน แนวทางดังกล่าวคาดว่าจะช่วยเพิ่มประสิทธิภาพห่วงโซ่อุปทาน ลดต้นทุนโลจิสติกส์ เพิ่มตลาดรองรับข้าวโพดของเกษตรกร ตลอดจนเพิ่มกำลังการผลิตเนื้อไก่ ไช้ และน้ำมันเพื่อรองรับความต้องการภายในประเทศและโครงการ MBG พร้อมทั้งสร้างกิจกรรมทางเศรษฐกิจและการจ้างงานในพื้นที่

ที่มา: กรมปศุสัตว์และบริการสุขภาพสัตว์ กระทรวงเกษตรอินโดนีเซีย, วันที่ 29 กันยายน 2569

El Niño เสี่ยงกระทบเป้าหมายการพึ่งพาตนเองด้านอาหาร อินโดนีเซียเร่งปรับปรุงโครงข่ายชลประทาน



กระทรวงโยธาธิการอินโดนีเซียเร่งปรับปรุงและเพิ่มประสิทธิภาพโครงสร้างพื้นฐานด้านชลประทานในหลายพื้นที่เพื่อรองรับความเสี่ยงจากปรากฏการณ์เอลนีโญ (El Niño) ซึ่งอาจส่งผลกระทบต่อเป้าหมายการพึ่งพาตนเองด้านอาหารของประเทศ โดยนาย Dody Hanggodo รัฐมนตรีว่าการกระทรวงโยธาธิการ ระบุว่า รัฐบาลตรวจพบพื้นที่ประสบภาวะขาดแคลนน้ำในแหล่งผลิตทางการเกษตรบางส่วนของจังหวัดชวาตะวันตกและจังหวัดชวากลาง จึงจำเป็นต้องเร่งดำเนินการมาตรการแก้ไขทั้งในระยะเร่งด่วนและระยะยาว

มาตรการเร่งด่วนประกอบด้วย การเพิ่มเครื่องสูบน้ำและระบบท่อส่งน้ำในพื้นที่เกษตรที่ติดอยู่ใกล้แหล่งน้ำผิวดิน เพื่อช่วยบรรเทาปัญหาการขาดแคลนน้ำ ขณะที่มาตรการระยะยาวจะให้ความสำคัญกับการเพิ่มความมั่นคงของแหล่งน้ำดิบผ่านการก่อสร้างบ่อบาดาลและอ่างเก็บน้ำขนาดเล็ก (small reservoir) ในพื้นที่ที่มีความจำเป็น นอกจากนี้ รัฐบาลจะปรับปรุงฐานข้อมูลด้านปริมาณน้ำและความต้องการใช้น้ำ โดยประสานกับกลุ่มเกษตรกรผู้ใช้น้ำ (Water Users Farmers Association: P3A) และสมาพันธ์กลุ่มเกษตรกร (Association of Farmer Groups: Gapoktan) เพื่อให้ข้อมูลด้านความต้องการน้ำในพื้นที่เกษตรมีความถูกต้องมากขึ้น

การเร่งพัฒนาโครงข่ายชลประทานดำเนินการภายใต้คำสั่งประธานาธิบดีอินโดนีเซีย ฉบับที่ 2 ปี 2025 ว่าด้วยการเร่งรัดการก่อสร้าง การปรับปรุง การฟื้นฟู ตลอดจนการดำเนินงานและบำรุงรักษาโครงข่ายชลประทาน โดยในปี 2569 กระทรวงโยธาธิการได้จัดสรรงบประมาณประมาณ 29 ล้านล้านรูเปียห์ ให้แก่กรมทรัพยากรน้ำ (Directorate General of Water Resources) เพื่อดำเนินโครงการด้านเขื่อน ระบบควบคุมน้ำท่วม แหล่งน้ำดิบ โครงข่ายชลประทาน และโครงการเร่งรัดการปรับปรุงการบริหารจัดการน้ำชลประทาน (P3-TGAI) ขณะที่ในปีงบประมาณ พ.ศ. 2570 ได้กำหนดวงเงินงบประมาณสำหรับกรมทรัพยากรน้ำ จำนวน 30.66 ล้านล้านรูเปียห์

สำหรับปี พ.ศ. 2570 แผนงานด้านทรัพยากรน้ำครอบคลุมการก่อสร้างโครงข่ายชลประทานพื้นที่ 451 เฮกตาร์ การฟื้นฟูระบบชลประทานพื้นที่ 47,671 เฮกตาร์ การควบคุมน้ำท่วมในแม่น้ำและปากแม่น้ำระยะทาง 27.06 กิโลเมตร การป้องกันชายฝั่ง 6.60 กิโลเมตร และการเพิ่มกำลังการจัดหาน้ำดิบ 0.78 ลูกบาศก์เมตรต่อวินาที

โดยสรุป การเสริมความมั่นคงของระบบชลประทานและแหล่งน้ำเป็นปัจจัยสำคัญในการลดความเสี่ยงจาก El Niño ต่อพื้นที่เพาะปลูก และช่วยรักษาความต่อเนื่องของการผลิตสินค้าเกษตรเพื่อสนับสนุนเป้าหมายด้านความมั่นคงและการพึ่งพาตนเองด้านอาหารของอินโดนีเซีย

ที่มา: Bisnis.com, วันที่ 27 กันยายน 2569